

Öveges József (1895. november 10. – 1979. szeptember 4.)

Különböző órák vannak ebben a teremben.

1919–1922 között kezdte pályáját Szegeden, a piarista gimnáziumban, ahol mennyiségtant, vallástant, történelmet és földrajzot tanított, fizikát akkor még nem. 1922–1924 között Tatán volt tanár, szintén a piarista rend gimnáziumában. Ekkor jelent meg első zsebkönyve, melyet az újságban szellemesen így hirdetett: „*Adja el esernyőjét és vegye meg Öveges József: Időjósítás és időhatározás című könyvét*”. 1924-ben Vácra került a piarista gimnáziumba, de 1930-tól ismét a *tatai piarista gimnáziumban* lett tanár. Ezekben az években írta első tankönyveit (pl. Kis fizika). Szerette a természetet járni, többféle sportot űzött, rendszeresen úszott, télen korcsolyázott. Az Öreg-tó jegén *reverdában korcsolyázva* találta ki a vitorlás korcsolyázást. Sok időt töltött a fiatalok testi, szellemi nevelésével egyaránt, például a 146. számú **Révai Miskolc Cserkészcsapatban** cserkésztszítjeként. 1940-ben Budapestre került, ahol 1946-ig a piarista gimnáziumban tanáraként dolgozott.

A budapesti piarista gimnázium 1946/1947. tanévi évkönyvében a következők szerepelnek: „*Öveges Józsefet a tartományfőnök úr erre a tanévre felmentette a gimnáziumi tanítás alól és megengedte neki, hogy a Magyar József Nándor Műegyetem Gazdasági Szaktanárképző Intézetében a négy évfolyam hallgatóinak teljes fizikai képzését elvállalja.*” Öveges József középiskolai tanári működése ezzel lezárult, majd 1947-1948-ban a Magyar Közgazdaságtudományi Egyetem intézeti tanára, illetve 1948-1955 között a **Budapesti Pedagógiai Főiskola** Fizika Tanszékének tanszékvezető főiskolai tanáraként oktatott. 1955-ben a Budapesti Pedagógiai Főiskola megszűnésekor saját kérésére nyugdíjba vonult. Később 1958-ban a **Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem** hívták tanszékvezető egyetemi tanárnak, amit visszautasított.

Öveges József az 1948-ban alapított Kossuth-díj első kitüntetettjei közé tartozott. A díjjal járó pénzből és egyéb támogatásokból öröklakást vásárolt magának Budán, a *Széll Kálmán tér* közelében, és előljárói engedéllyel kiköltözött a *rendházból*, ahova azonban később is visszajárt ebédelni.

A természettudomány népszerűsítésének egyik legkiemelkedőbb alakjaként nagyon sokat tett a tudományos igényű ismeretterjesztés területén, többek között a **Tudományos ismeretterjesztő Társulaton** (TIT) keresztül, amelyben több mint harminc éven át az országos elnökség tagja volt. Szerkesztőbizottsági tagként 1953-tól részt vett az *Élet és Tudomány* című hetilap munkájában is. Ő vezette főszerkesztőként 1958-tól a Magyar Televízió 100 kérdés 100 felelet című műsorát, ez a népszerű adás 135 alkalommal volt műsoron. *Legkedvesebb kísérleteim* című műsorában egyszerűen elvégezhető, mégis látványos kísérleteket mutatott be, miközben élvezetesen, magával ragadó lelkesedéssel és könnyen érthetően el is magyarázta azokat. A **Magyar Rádióban** 256 előadást tartott.

